Írta: Éliás Ádám elnök
2015. május 09. szombat, 16:55

1. A VÉSZ első fokon pert nyert a Pörzse Sándor által indított második perben a Fővárosi Törvényszéken – a VÉSZ békejobbot kínál a Pörzse házaspárnak az ügy békés megoldása érdekében
2. Megkezdte működését a VÉSZ Szövetségi Futárszolgálata
3. Kótai Mihály profi ökölvívó világbajnok – mint érdekvédelmi tárgyalópartner
4. Sűrű, sötét viharfellegek a belpolitikai élet egén a devizaalapú hitelek piaci árfolyam szerinti forintosításának következményeként

1. A VÉSZ első fokon pert nyert a Pörzse Sándor elleni második perben a Fővárosi Törvényszéken – a VÉSZ békejobbot nyújt Pörzse Sándornak az ügy békés megoldása érdekében

Pörzse Sándor újabb pert indított Szövetségünk ellen, jóhírnév megsértése miatt, a 2013. november 4.-én az Országgyűlési Képviselői Irodaház előtt tartott demonstrációnkra hivatkozva, amely során a VÉSZ akciócsapatai azt skandálták az Irodaház előtt: „Pörzse Sándor, fizesd ki a házadat!”

Keresetlevelében Pörzse Sándor megállapítja: „…az alperesi jogsértésnek” (ezen a VÉSZ demonstrációja értendő) „igen gyorsan híre kelt, az nagy érdeklődésre tartott számot, több sajtószerv is beszámolt arról, ennek köszönhetően a közvélemény széles köre is értesült az alperes személyemet lejáratő akciójáról.” Előzőleg leírja, hogy a legnépszerűbb hírportálon több napon át a főoldalon volt látható a hír, egy másik, a legnépszerűbbek közé tartozó hírkereső oldalon pedig a „második legolvasottabb hír volt” a VÉSZ tüntetéséről szóló beszámoló.

Mindezek miatt kereseti kérelmében Pörzse Sándor a VÉSZ-szel szemben többek között 500.000,- forint kártérítés megítélését és a további „jogsértésektől” eltiltását kérte a bíróságtól.

Alapos, több tárgyalásból álló, és gondos, minden érdemi kérdésre kiterjedő bizonyítást foganatosító eljárás után a Fővárosi Törvényszék 2015. március 26.-án hirdetett ítéletet.

A Fővárosi Törvényszék Pörzse Sándor keresetét elutasította.

A Bírónő indokolása többek között olyan megállapítást tartalmazott, amely az érdekvédelmi munkában új, tiszta, az igazságosságot szolgáló alapokat teremt.

Leszögezte, hogy ha adva van egy elismert, vagy bizonyított teljesítés, és ebből fakadóan elismert, vagy bizonyított tartozás, akkor a tartozását ki nem fizető felet terheli annak bizonyítási kötelezettsége, miért nem fizeti ki, vagy miért csak részben fizeti ki a teljesítő fél munkáját.

A másik per kapcsán a Fővárosi Ítélőtábla is két, az érdekvédelmi munkát hatékonyabbá tévő, szintén elvi jelentőségű megállapítást tett. Az egyik: nincs jelentősége annak, hogy egy házaspár melyik tagja írja alá például a házuk kivitelezési munkáira kötött szerződést, vagy a munkákkal kapcsolatos más dokumentumokat, a megkötött szerződés teljesítéséért egyformán felelős a házaspár mindkét tagja. A másik nagy jelentőségű megállapítás: a teljesítést és a tartozást nem kötelező jogerős bírósági ítélettel bizonyítani, hanem annak „a bizonyítására más módon is – akár okirati bizonyítékokkal, akár tanúvallomással – sor kerülhet.”

Abban a másik perben mind a keresetlevél, mind az elsőfokú ítélet a Fővárosi Ítélőtábla által konkrétan megcáfolt két sarkallatos jogi álláspontra épült: egyrészt arra, hogy nem Pörzse volt a szerződő partner, hanem a felesége, másrészt pedig arra, hogy az érintett, Pörzséék által ki nem fizetett VÉSZ tag nem bizonyította jogerős bírósági ítélettel Pörzséék tartozását. Így az

elsőfokú és a másodfokú ítélet egymással szöges ellentétben álló jogi érvelést tartalmaz, és ezeket az ellentéteket a másodfokú ítélet nem oldja fel. Ez a tény felülvizsgálati kérelmet indokolt volna, azonban, egy, a másik per elsőfokú ítéletének meghozatalát olyan új momentum jutott tudomásunkra, amely az Ítélőtábla álláspontja szerint alapvetően befolyásolta volna az elsőfokú ítélet tartalmát. Nevezetesen: egy az ügyben érdemi vallomást tevő új tanú jelentkezett. Ezért a VÉSZ perújrafelvételt kezdeményez a Fővárosi Törvényszéken.

Elsőfokú pernyertességünket azonban nem a küzdelem fokozására és húzására kívánjuk felhasználni. Nagyon is megértjük Pörzse Sándor feleségének, Dr. Győrfi Adrienne Asszonynak, az Orvostudományi Egyetem docensének a bírósági tárgyaláson tanúként tett kifakadását, hogy egy ilyen ügy rengeteg kellemetlenséggel jár, rengeteg erőt és időt vesz igénybe.

Felülemelkedünk azon a tényen is, hogy személyesen Pörzse Sándor a tárgyaláson olyan gyalázkodó megjegyzéseket tett Szövetségünkre, amelyekért akár több pert is – büntetőpereket is! – lehetne indítani ellene. Ahogy mondani szokták: „spongyát rá!” – tudjuk be impulzív természetének, és a VÉSZ-t gyalázó becstelen személyek iránti naív hiszékenységének!

Békejobbot kínálunk: üljünk le, s fejezzük be békésen ezt a történetet! Az érintett felek állapodjanak meg egy mindkét oldal számára elfogadható kompromisszumos megoldásban. Ez a VÉSZ hivatalos javaslata. Reméljük, a résztvevő felek félreteszik a presztizsszempontokat, s hajlandóak lesznek a békés befejezésre!

Mert - ahogy tagjainknak és ellenfeleinknek mondani szoktam (ha szabad kivételesen magamat idéznem) -: egy mindkét fél számára elfogadható kompromisszum ezerszer jobb, mint a legjobb, akár győztes háború is!

2. Megkezdte működését a VÉSZ Szövetségi Futárszolgálata

Felállt és megkezdte tevékenységét a VÉSZ biztosító akciócsapatainak válogatott tagjaiból szervezett Szövetségi Futárszolgálat.

Szövetségünk Futárszolgálata alapjaiban különbözik a postai szolgáltatások körébe tartozó, jogszabály által meghatározott futárszolgálatoktól. A Futárszolgálatnak a Vezetőség által jóváhagyott Szabályzata szabja meg a működés jellegét, feltételeit. A vonatkozó vezetőségi határozatokat és a Szabályzatot – tájékoztatás céljából – megküldtük az Országos Rendőrfőkapitány úrnak is, hiszen könnyen előfordulhat, hogy a rendőrségnek – félreértések, vagy rossz lelkiismeret miatti esetleges bejelentések következtében – ellenőriznie kell a futárok szabályos eljárását.

A Futárszolgálat feladatát a Szabályzat úgy határozza meg, hogy a Szövetség szakmai, gazdasági érdekképviseleti tevékenységét kell gyorsabbá, hatékonyabbá tennie.

A Futárszolgálat kizárólag a VÉSZ tagjainak teljesíthet szolgálatot,
a Szövetség tisztségviselői között,
a Szövetség és tagjai között,
a Szövetség tagjai között egymás viszonylatában,
a Szövetség és külső partnerei között,
a Szövetség és tagjainak külső partnerei között, valamint
a Szövetség tagjai és azok külső partnerei között.

A Futárszolgálat semmilyen viszonylatban nem továbbíthat pénzt, értékpapírt (kivéve szerződésből fakadó teljesítések számláit), és értéktárgyakat (ékszereket, műtárgyakat,

műkincseket).

A Szabályzat további szigorú előírásai garantálják, hogy a Futárszolgálat csak a VÉSZ tagjai számára, a Szövetség alapelveinek, Alapszabályának megfelelően működjön.

A Szövetség szokásos ügymenete alapjaiban nem változik meg a Futárszolgálat tevékenységével, csupán gazdagodik, és adott esetekben gyorsabbá, nyomatékosabbá válik.

Ugyanúgy, mint eddig, legelőször érintkezésbe lépünk tagjaink ellenfeleivel, fölvesszük velük a kapcsolatot, s közvetítői tevékenységgel igyekszünk mindent elkövetni a békés, korrekt, jogszerű megegyezés érdekében.

De ha például egy rosszhiszemű partner, „strucc-politikát” folytatva, azt gondolja, hogy ha nem hívja vissza a VÉSZ adott ügyben eljáró vezetőjét, és ha nem reagál email-leveleire, ezzel meg is oldotta az ügyet, akkor a Futárszolgálat megkeresi, és közvetlenül kézbesíti a szükséges levelet.

Sok sikeres küldetést teljesített már a Futárszolgálat, és idáig még mindenkit megtalált, akit keresett. Előfordult ugyan, hogy őrző-védőkkel próbálták útjukat állni a futároknak, de azóta – anélkül, hogy a futárok bármilyen, akár a legcsekélyebb mértékű erőszakos fellépést is végrehajtották volna – már ott is tudják, hogy éppoly fölösleges félni jó szándékú, kézbesítési feladatot teljesítő aktivistáktól, mint amennyire értelmetlen erőszakosan szembeszegülni velük.

Eddig a Futárszolgálat segítő közreműködése nyomán mindig beindultak a tárgyalások, több ügy be is fejeződött.

Eddigi jó tapasztalataink alapján kimondhatjuk: valóban felgyorsulnak az események a Futárszolgálat által, és ezzel hatékonyabbá vált működésünk.

3. Kótai Mihály profi ökölvívó világbajnok – mint érdekvédelmi tárgyalópartner

Mivel reális remény van a békés megoldásra, ezért az alábbi kedves történet szereplői közül nem nevezem nevén az érdekvédelmi konfliktusban a VÉSZ tag barátunkkal szembenálló feleket. A VÉSZ kialakult gyakorlata szerint ugyanis a békésen megoldódó ügyekben csak akkor hozzuk nyilvánosságra az ellenfél nevét, ha ezt maga kívánja. Nem egyszer erre is volt példa.

Nevezzük az ellenfeleket funkciójuk szerint egyszerűen csak fővállalkozónak és beruházónak.

A történet a szokásos módon kezdődött. Schronk Attila barátunk, az Ablak Bazár Kft.nek, Szövetségünk tagjának vezetője azzal a panasszal fordult hozzánk, hogy egy ajkai beruházáson teljesített munkájának (nyílászárók gyártása, szállítása, beszerelése) több mint 3 millió forint értékű végszámláját a fővállalkozó nem akarja kifizetni. A munka teljes befejezése – javítások, hiánypótlások elvégzése, a fővállalkozó részéről cégszerűen aláírt teljesítésigazolás kiadása– óta nem lehet elérni a fővállalkozót, levelekre, emailekre nem reagál, s a végszámlát a kifizetési határidő lejárta után indokolás nélkül visszaküldte.

Többször próbáltam a fővállalkozót telefonon keresni, üzenetet hagytam, nem hívott vissza. Email levelet küldtem neki, nem reagált. Ezután szintén email levelekben megkerestem a beruházó vezetőit, de ők sem válaszoltak.

Ekkor a Futárszolgálat egyik csapata a fővállalkozó címein (székhely, telephelyek) keresték a fővállalkozót, aki nem volt található ezeken a helyszíneken. Ott hagyták a levelemet, majd amikor egy óra múlva visszamentek, már bezárva találták az irodákat. Másnap a beruházó cég ajkai székhelyén kézbesítették a levelemet. Őrző-védők megpróbálták a futárokat feltartóztatni, de a Futárszolgálat aktivistái – teljesen békésen – bementek a nagyterületű telephelyre,

megkeresték a beruházó irodáját, és ott hagyták a levelemet.

Ezek a leveleim mindig a jogszerű, korrekt megegyezésre szólítják fel értetlen, vagy rossz lelkiismeretük miatt bujkáló, esetleg testőrök mögé bújó partnereinket. Ez utóbbiak is be szokták látni, hogy szükségtelen testőrök mögé bújni, mert mi nem bántjuk őket, az pedig esélytelen próbálkozás lenne, ha akár csak a Futárszolgálat csapataival szemben megkockáztatnának erőszakos fellépést.

Még aznap délután telefonhívásom volt, s az alábbi beszélgetés zajlott le:

- Tiszteletem, Kótai Mihály vagyok, az X cég képviseletében hívom önt (itt a fővállalkozó nevét mondta), mediációval foglalkozom, és szeretnék önnel az Ablak Bazár Kft.-vel kapcsolatos ügyben találkozni és tárgyalni az önnek megfelelő időpontban és helyszínen.

Magam is bemutatkoztam, s megbeszéltük az időpontot, helyszínként az Ablak Bazár Kft. irodáját határozva meg. Megadta a telefonszámát, majd elköszöntünk.

Schronk Attila mondta, hogy ez az úr azonos a bokszolóval.

A tárgyalás előtti napon felhívtam, hogy közöljem: csak akkor van értelme a tárgyalásnak, ha a fővállalkozótól teljeskörű felhatalmazással rendelkezik. Közölte, hogy írásos meghatalmazása van, amit át fog nekem adni. Nagyon tisztelettudó stílusban beszélt, elmondta, tudja, ki vagyok, és nagyra becsüli tevékenységemet.

- Ön pedig a bunyós Kótai? – kérdeztem.
- Igen, az vagyok. – válaszolta.
- Nahát akkor én is ismerem önt, örülök, hogy megismerhetem, sok meccsét drukkoltam végig.

Ebben a hangulatban köszöntünk el.

Pillanatokon belül híre ment a biztosító csapatok aktivistái között, hogy az ökölvívó világbajnokkal fogok érdekvédelmi tárgyalást folytatni. Sokan el akartak jönni. Volt, aki csak azért, hogy találkozhasson a világhírű, kitűnő sportemberrel, volt, akiben már a harci hév lobogott, mondván, hogy ez biztosan csak a megfélemlítésünk miatt van, és majd ők megmutatják.

Na, gondoltam, pont az hiányzik, hogy idétlen kakaskodásba fulladjon egy érdekvédelmi tárgyalás, és szigorúan megtiltottam, hogy bárki is megjelenjen az aktivisták közül a tárgyaláson.

A tárgyalás végig békés, nyugodt légkörben zajlott. Misi végig intelligens, tárgyszerű, kifejezetten tisztelettudó stílusban beszélt.

Elmondta megbízójának álláspontját, s mivel Schronk Attila elmondásából az előzményeket már ismertem, kikerekedett a kép.

A fővállalkozó előleget adott az Ablak Bazár Kft.-nek, azzal a szóbeli megállapodással, hogy amikor a teljes anyagot leszállítja az Ablak Bazár, akkor a teljes anyagköltséget kifizeti. Az Ablak Bazár a teljes anyagmennyiséget leszállította, de a kifizetés nem történt meg. Erre Schronk Attila – sokszor átélve már a különböző átverések megnyomorító következményeit –, a teljes anyagmennyiséget elszállította az építési helyszínről, azt a részt is, amely előleg formájában már ki volt fizetve. Erre aztán a fővállalkozó, betartva a megállapodást, kifizette a teljes anyagköltséget, mire az Ablak Bazár visszaszállította a teljes anyagmennyiséget. A végszámla összege a beszerelés munkadíját tartalmazta, s a fővállalkozó – Misi szavaival élve – „úgy érzi”, hogy ezt már nem fogja kifizetni, mivel őt Schronk Attila átverte, amikor az előleg formájában már kifizetett anyagmennyiséget is elszállította a helyszínről.

Elmondtam, hogy ez a történet kétségtelenül tükrözi az utóbbi 10-15 évben kialakult általános egymás iránti bizalmatlanságot az építőipar, de általában is a gazdaság területén. Egy teljesített és teljesítésigazolással leigazolt munka elszámolásánál azonban ismeretlen fogalom és

elfogadhatatlan eljárás a megtorlás, vagy a bosszúállás, ezért a teljesített, átvett és leigazolt munkát, a kölcsönösen elszenvedett bizalmatlanság kellemetlenségei után is korrekt, jogszerű módon ki kell fizetni.

Misit láthatóan megdöbbentette, hogy az Ablak Bazár a kifogástalanul teljesített, befejezett munkáról a fővállalkozó által leigazolt teljesítésigazolással rendelkezik. Mondta, hogy erről a megbízója nem tájékoztatta, s ezt meg kell még vele beszélnie.

Kértem, adja át üzenetemet: amennyiben záros határidőn belül a fővállalkozó korrekt, jogszerű módon kifizeti az átvett és leigazolt munkát, akkor ennyiben maradunk. Ha ezen időpontig nem fizeti ki, akkor a behajtás költségeit is ki kell fizetnie.

Misi ekkor az egyszer kicsit felháborodott: neki még senki nem mert ilyen fenyegető tartalmú üzenetet mondani, s ő ezt az üzenetet nem fogja átadni.

Mondanivalómat összefoglalva: azt érzékeltettem vele, hogy ha mediációt végez, akkor annak mindig kétirányúnak kell lennie: az egyik fél álláspontját a másik fél felé, és a másik fél álláspontját az egyik fél felé is közvetítenie kell, akkor tölti be igazán a mediáció (közvetítés) nemes küldetését, és akkor tudja közelebb hozni a feleket, akár a megegyezésig.

Ettől függetlenül kifejezetten jó hangulatban váltunk el.

Pár nap múlva felhívott Kótai Misi, pár nap türelmet kérve, mert a jogászok is meg akarják vizsgálni a helyzetet.

Misi javára legyen mondva, hogy alighanem mégis csak átadhatta az üzenetemet, mert pár nap múlva levél érkezett a fővállalkozótól az Ablak Bazárhoz, amelyben kérik az Ablak Bazár hivatalos nyilatkozatát, hogy hajlandó lenne-e lemondani a behajtási költségátalány követeléséről. Az Ablak Bazár álláspontja: ad egy végső határidőt a végszámla kifizetésére. Csak akkor mond le a behajtási költségátalány követeléséről, ha addig a kifizetés megtörténik; ha odáig nem történik meg, akkor a behajtás költségeit is ki kell fizetnie a fővállalkozónak, vagy személy szerint a fővállalkozó cég tulajdonosainak.

Itt tartunk, s úgy tűnik, az ügy békésen meg fog oldódni.

Kótai Misi korrekt szereplése nyomán pedig elgondolkodtam: milyen nagy társadalmi haszna lenne, ha az érdekvédelmi munka területén, és általában a társadalom önvédelmi fellépéseinek területein, minél több bátor, elszánt, de felkészült és fegyelmezett fiatalember jelenne meg, és dolgozna a VÉSZ elvei szerint, azaz az igazság és igazságosság szellemében.

Egyrészt hatékonyabbá válna az érdekvédelem és az önvédelem.

Másrészt ezekről a területekről az ilyen fiatalemberek – bár most éppen az érdekvédelmi konfliktus két ellentétes oldalán álltunk, mégis azt mondom, hogy ebből a szempontból együvé számítom a VÉSZ akciócsapatait is – kiszorítanák ezekről a területekről a bűnözést, amely sajnos még mindig meglehetősen átitatja ezeket a konfliktusokat.

4. Sűrű, sötét viharfellegek a belpolitikai élet egén a devizaalapú hitelek piaci árfolyam szerinti forintosításának következményeként

A VÉSZ-hez közvetlenül és közvetetten eljutó információk szerint megoldhatatlan, elhordozhatatlan helyzetbe hozta az adós családokat a devizaalapú, lakóingatlanok jelzálog-fedezetével terhelt hitelek piaci árfolyamon történt forintosítása.

Hangot adtam már ezeken a hasábokon annak a meggyőződésemnek, hogy a FIDESZ-KDNP pártszövetség sorozatos vereségei, népszerűségének drámai visszaesése nem a netadó, vagy a korrupció-gyanús ügyek, a belső villongások, esetleg a média-lehetőségek emiatti

csökkenése következtében, hanem a forintosítással kapcsolatos égbekiáltó hazugságok miatt történt. Alig hiszem, hogy eléri a társadalom egyharmadát azok száma, akiket közvetve, vagy közvetlenül ne érintene ez a probléma.

A FIDESZ-KDNP pártszövetség összes a témában megnyilatkozó vezetője hat éven át fejtette ki nyilvánosan, hogy a piaci árfolyamon történő forintosítás egyrészt igazságtalan lenne, mert egyoldalúan rakná a hitelfelvevők nyakába az árfolyam- kockázat minden terhét, másrészt elviselhetetlen, hordozhatatlan terhekbe betonozná be évtizedekre az adós családok százezreit. Ezért nagyon sokszor leszögezték, hogy szó sem lehet a piaci árfolyamon történő forintosításról.

Aztán egyszer csak közölték, hogy minden azt megelőző nyilatkozatukkal szöges ellentétben, a közlés napjának piaci árfolyamán fog történni a forintosítás.

Vagyis győztek a pénzpiacok és a bankok: az általuk művelt idióta matematikai játékokba – hiszen ennek az egésznek a reálgazdaság teljesítményéhez semmi köze! – emberek milliói fognak belerokkanni.

Ezt az elképzelhetetlen lépést két hivatkozással vélik igazolni.

Az egyik: az elszámolási törvény miatt a bankok által, azok tisztességtelen árfolyamrés- és kamatpolitikája miatt visszafizetendő összeg, – azt jósolták, hogy emiatt 20-30 százalékkal fog csökkenni átlagosan a tőketartozás és a törlesztő részlet. Aztán a bankok elszámolásából kiderült, hogy az elszámolási törvény következtében visszafizetendő rész filléreket jelent a hatalmas tőketartozás-növekedéshez képest, a törlesztő részlet pedig – most már a jegybanki kamatváltozásoknak kiszolgáltatva – olyan magas szinten állandósul, amelyet a családok megnyomorodás nélkül nem képesek teljesíteni. Akkor pedig mihez képest csökkent a tőketartozás és a havi törlesztő részlet 20-30%-kal?

A másik hivatkozása a Kormánynak, hogy a Kúria, a minden alkotmányos és emberiességi jogelvet semmibe vevő, társadalomellenes döntésével, amely szerint az árfolyamváltozás kockázatát egyedül kell a hitelfelvevőnek viselnie, kijelölte azokat a kereteket és korlátokat, amelyeken belül tud csak a Kormány és a Parlament intézkedni.

Csakhogy a Kúria döntése már régen megvolt, amikor a FIDESZ-KDNP pártszövetség még hosszú hónapokon keresztül – választások közeledtével, sőt még hónapokon át a választások után is – ugyanazt az álláspontot képviselte, amit addig, nevezetesen, hogy szó sem lehet piaci árfolyamon történő forintosításról.

Egyébként pedig a pártszövetség számos kérdésben talált egy adott jogi helyzetet megváltoztató megoldást törvénymódosításokkal, új törvények hozásával, ha akart.

Egy szó mint száz: beléptünk a FIDESZ-KDNP kurzus hatodik évébe, és semmilyen megoldás nincs még kilátásban sem arra, hogy megoldást nyerjen, de legalábbis kezelhetővé váljon ez a hitelválság. Mert mit mondjon az, akinek egymillió forintot jóváírtak, miközben tízmilliós hiteléből törlesztett már hat milliót, s az elszámolásban az áll, hogy a tőketartozása (!!!) ezek után 17 millió?

A kétségbeesés pedig nőttön nő, s közeledik egy olyan ponthoz, amikor kezelhetetlenné válnak a pénzhatalom elleni szembeszállás lépései. A politikai elit – a Kormány és az ellenzék, vagyis a 2010 utáni és előtti hatalom – most már egyformán felelős, és egyik sem fogja szárazon elvinni a „balhét”.

Vége annak a hatalomnak, amely így kell, hogy kezdje a mondatait: „Azért hazudtunk, mert…” - és amikor valósághűen csak így kezdheti a mondatait, akkor már teljesen mindegy, hogyan folytatja.

A sötét viharfellegekből ki fog törni az orkán, ha nem történik azonnal valami ténylegesen

érdemi beavatkozás az igazságosság oldalán. Orbán Viktor szókimondó, az igazságot kendőzetlenül leleplező megnyilvánulásai nyomán óriásira nőtt a remény és a várakozás. A rettenetes csalódás, amelyet a bankok tényleges elszámolása kivált, pártállástól függetlenül robbanni fog.